

[Søren P. Larsen.]

Undersøgelse. Jeg tror, det var ovre i Horsens, man i sin Tid startede Bevægelsen. Naar man ser paa det Skema, som findes over Tilflytningen, maa man jo indrømme, at i Horsens var det nu ikke saa særlig galt, for da Aaret var omme og man talte op, hvorledes det var gaaet med Horsens, var Resultatet \div 19 Indbyggere, med andre Ord, Indvandringen har ikke engang kunnet opveje Afgangen. Det er ogsaa min Opfattelse, at det Cirkulære af 24. Marts, som Socialministeriet udsendte, hvorefter man kunde sætte de indflyttede paa en lavere Hjælpesats, paa mangfoldige Omraader har haft en god Virkning, saaledes at hele Spørgsmaalet om Tilflyttere ikke har haft nær den Betydning, som man i sin Tid har gjort gældende.

Men naturligvis har der fundet en ikke ringe Indvandring Sted til Byerne i den Periode, der er forløbet. Derfor finder man ogsaa her de fleste ledige, medens Mangel paa Arbejdskraft andre Steder har gjort sig gældende. Debatten herom rejste sig og havde til Følge, at Socialministeriet lod foretage en Tælling af, hvor megen Arbejdskraft der manglede i Landbruget. Saa vidt jeg ved, forhandlede man fra Socialministeriets Side ikke saa lidt, før man fastsatte Maaden, hvorpaa Tællingen skulde foretages. Der blev vist forhandlet baade med Statistisk Departement og Sogneraadforeningerne, som havde rejst Spørgsmaalet. Og naar det var Socialministeriets Cirkulære af 7. September 1935, der satte Undersøgelsen i Gang, maa det være rigtigt her i Tinget saavel som i Offentligheden i det hele taget at fastholde, at Socialministeriet for det første har Ansvaret for Tællingen og for det andet maa tage Konsekvenserne af den Tælling, der har fundet Sted. Nu hørte vi jo nok for en Tid siden, at en Kvinde blev skubbet til Side i Radioen, for at den højtærede Socialminister selv kunde komme til og fastslaa, at Tællingen i Grunden ikke betød saa forfærdelig meget og næppe heller var helt rigtig, men Statistisk Departement, som jeg ikke tror, man kan skubbe til Side paa dette Omraade, fastslaar, at Hovedresultatet af Undersøgelsen over Landbrugets Behov for Arbejdskraft er, som det fremgaar af den medfølgende Oversigt, at for 19 900 Ejendomme angav Brugerne at have et Behov for Arbejdskraft paa i alt 24 900 Arbejdere, hvoraf 23 100 var fast Medhjælp og ca. 1 800 daglønnet Hjælp.

Jeg vil gerne spørge, om den højtærede Socialminister virkelig vil tilsidesætte

Statistisk Departements Optælling, der oven i Købet er foretaget paa et Grundlag, som jeg formener, det høje Socialministerium har godkendt. Jeg tror ikke, man kan skubbe Statistisk Departements Optælling til Side. Tallet staar der, og enten Tallet er 24 900 eller 19 400 eller et andet, saa viser det Behov for Arbejdskraft, samtidig med at mange Tusinde gaar ledige, og det er et Vidnesbyrd om, at der er noget, der er galt, at vi er inde under Forhold, som ikke i det lange Løb kan opretholdes, at medens Samfundet mangler Arbejdskraft enkelte Steder, gaar Titusinder ledige.

I vort Naboland Sverige meddelte den socialdemokratiske Regering i December 1934, at al Udbetaling af Understøttelse til arbejdsløse unge Kvinder var blevet stoppet, fordi der var Mangel paa Husassistenter derovre, og derved bragte man Arbejdsløshedstallet paa disse Omraader væsentligt ned. I Sommeren 1935 foretog man i Sverige endnu en Indskriden over for de arbejdsløse, idet man lukkede af for Hjælp, og Resultatet var, at Arbejdsløshedstallet faldt ganske betydeligt. Men det var i Sverige, man anvendte denne Medicin.

Jeg har aldrig hørt, at den svenske Regering var en inhuman Regering, som handlede ondt, men den stod over for det Forhold, som ingen Regering kan staa passiv over for, at medens der er Mangel paa Arbejdskraft i den ene Ende af Landet, hober de ledige sig op i den anden Ende. Det er en ganske uholdbar Stilling, og det kan ikke viskes af med en Radiotale, hvori man konkluderer i, at det kan være, at der hist og her er noget galt med Tallene; det kan ikke viskes af ved, at man henviser til, at Tællingen maaske indeholder en mindre eller en væsentlig Fejl. Jeg siger, at for mig er Tallene slet ikke afgørende; den Omstændighed, at der er stor Ledighed, og at man fra anden Side klager over Mangel paa Arbejdskraft, maa opfordre Regeringen til som Formidler at gribe ind, saaledes at disse uheldige Forhold ændres, og det mener jeg bliver ganske nødvendigt. Jeg lagde Mærke til, at den foregaaende Taler meddelte — jeg maa formode, det er fra Regeringen —, at de Forslag, som Venstre har fremsat vedrørende Udligningen af de sociale Byrder, vil komme til Behandling her i Tinget. I saa Tilfælde takker jeg for Meddelelsen. Vi fremsatte dem før Jul, og det er ikke vor Skyld, at de ikke er kommet til Behandling, vi er parate naar som helst. Men hvis den Meddelelse, det ærede Medlem gav, kan opfattes saaledes, at nu vil det ikke vare saa længe, som det har varet, før de